

Lege fikk Zola-prisen

Foto: Stian Saur.

Allmennlege Kjetil Karlsen er tildelt årets Zola-pris av Foreningen til fremme av sivil mot.

Karlsen er medlem av Den norske legeforening og har mottatt prisen for å ha varslet om det han mener er klart kritikkverdige forhold ved sin arbeidsplass, Tromsø fengsel. Han havnet da

i en betent strid med både ledelsen ved Tromsø fengsel og arbeidsgiveren Tromsø kommune. Karlsen har fått støtte av Akademikersammenslutningen i Tromsø kommune i denne striden, melder Akademikerne i sitt

nyhetsbrev, der de også gratulerer Kjetil Karlsen med den ærefulle prisen. – Det er svært krevende å være varsler og å stå i den konflikten som deretter kan oppstå. Det står respekt av den innsatsen Karlsen har gjort, sier Knut Aarbakke, leder i Akademikerne.

Tidligere er Zola-prisen, som ble opprettet i 1999, gitt til blant andre Kadra Noor (2001) for avsløring av miljøer i Norge som praktiserer kjønnslemlestelse av kvinner, Gunnar Stålset (2004) for tydelig budskap om alle menneskers likeverd, uavhengig av livssyn og livsskjebne. Tore Sandberg (2005) for hans arbeid med avdekking av justismord, Tordis Stigen Klausen (2006) for utrettelig arbeid med å avdekke skadevirkninger av kvikk-

sølv i tannhelsetjenesten og Erling Borgen (2009) for sitt virke som undersøkende journalist.

TILBAKEBLIKK

■ 1911

Den nye tid

I en artikkel med denne tittel går Carl von Krogh inn for et nærmere samarbeid med medisinere og konkluderer slik: «1. Vi maa danne en stomatologisk afdeling af N. tandlægeforening. 2. Der maa blive adgang for læger. 3. Betingelse herfor er, at vi kommer i rapport med Lægeforeningen. – 2 og 3 til gjensidig gavn. 4. Stomatologisk møde kun theoretisk, mindst 4 møder i arbejdsåret. 5. Program: Udvikling ved foredrag og lovforslag angaaende uddannelse. De medicinske fraktioner arbejder ut omnes unum sint.» * * Uttrykket stammer fra Johannes' evangelium og betyr «at dere alle må være ett».

Februar–Marts 1911, 4de hefte

■ 1961

Folketannrøktkomiteen av 1960

I disse dager sendes det ut et spørreskjema til alle norske tannleger som er utdannet etter krigen. Hensikten med den undersøkelsen som skal gjøres, er å bringe på det rene «hvor det er blitt av tannlegene». For det første hvor de befinner seg geografisk og hva slags arbeide de har endt med. For det annet hva de har drevet med i de årene som er gått.

Særlig stor interesse i den aktuelle situasjon har det om det kan påvises noen tendenser, når det gjelder den geografiske spredning og tannlegenes yrkesvalg. Blant annet kan slike tendenser, om de finnes, spille stor rolle for vurderingen av behovet for tannleger og rekrutteringsproblemer for den offentlige tannrøkt.

Mars 1961, hefte 3

■ 2001

Varierte arbeidsoppgaver og faglig miljø

Med bakgrunn i det store antallet ubesatte offentlige stillinger for tannleger, ble det høsten 2000 foretatt en spørreundersøkelse blant tannlegestudentene i de øverste kullene i Bergen og Oslo. Resultatene viste blant annet følgende:

Tannlegestudentene er ikke uinteressert i å jobbe offentlig når de er ferdig med utdanningen, men både kjønn og utdanningssted påvirker holdningen til dette. Aller viktigst for studentene, hvis de skulle velge en stilling i Den offentlige tannhelsetjenesten i utkantstrøk, er å arbeide på klinikk med flere tannleger og å få varierte arbeidsoppgaver. De legger minst vekt på barnehageplass og bolig.

Februar 2001, nr. 3

Tilbakeblikk er redigert av Reidun Stenvik

